

Epilog

Etter et brutalt overfallsran døde broren til Julia Perez, en av psykologene som er intervjuet i reportasjen. Dette skjedde den 18. oktober 2012, like etter at Tidsskriftets reporter forlot Mexico.

TEKST:

Lisbet Jære

FOTO:

Alfredo Durante

PUBLISERT 5. januar 2013

VENN ELLER FIENDE? En tungt bevæpnet mexicansk politimann. I praksis fungerer politiet i Mexico ofte som informanter for kriminelle grupper. Psykologen Julia Perez frykter for sitt eget liv etter at hun anmeldte drapet på broren sin.

På grunn av utbredt korrupsjon i politiet var Julia Perez usikker på om hun skulle anmelde drapet. Hun skriver dette i et brev der hun forklarer hendelsen:

– Det var en vanskelig beslutning å dra til politiet og anmelde drapet, siden en ikke vet hvem en kan stole på og om de vil gjøre jobben sin. Men min forpliktelse som borger er å anmelde hendelsen og stole på noen.

Julia fikk tips av en av pasientene på senteret for rusmisbrukere der hun jobber, om hvem en av overfallsmennene var. Likevel er de fortsatt på frifot.

En måned etter, den 18. november, brøt en gjeng unge gutter seg inn i huset til Julia klokka to om natta. Hun klarte å gjemme seg i et skap på soverommet mens de var der. Julia ringte tre ganger til politiet, men de kom ikke. Til slutt ringte hun den yngre broren som fikk kontakt med politiet. Da de kom stakk innbryterne av.

– Jeg vet ikke om det er de samme som drepte broren min eller om jeg var nok et tilfeldig offer for innbrudd. Det jeg vet, er at jeg ikke føler meg trygg noe sted, skriver Julia i brevet. Hun har nå flyttet.

I praksis fungerer det mexicanske politiet ofte som informanter for kriminelle grupper. Lederen for kriseteamet Julia Perez jobber i, Gerardo Cantú Garza, har en teori om at politiet informerte de som drepte Julias bror om anmeldelsen, og at innbruddet var en hevnaksjon. Stemmer dette, er også Julias liv i fare. Men fra det offentlige har hun ikke mottatt noen form for hjelp. Støtten må hun hente hos familie og kolleger i kriseteamet.

Julia skriver at hun synes det er spesielt å være «på samme side» som ofrene for den organiserte kriminaliteten hun til daglig jobber med.

– Vi befinner oss i en situasjon som vi aldri ventet å komme i, hvor vi alle er ofre for volden. Det er vanskelig å være på den andre siden, men det er nå blitt enda klarere for meg hvor viktig det er å tilby hjelp til sårbare personer – slike som meg.

I Mexico finnes det ikke nok profesjonelle som kan ta seg av problemene som oppstår som følge av volden, forteller Perez.

– Vi som arbeider med dette er en liten, sårbar og også selv traumatisert gruppe, siden vi er eksponert for volden hver dag. Men det er desto viktigere å fortsette å jobbe med det for å skape en bedre framtid for våre barn.

Av sikkerhetshensyn er psykologen anonymisert. Julia Perez er ikke hennes virkelige navn. Vi har også fjernet navnet på landsbyen hun kommer fra.

Mexico**Hovedstad:** Mexico City**Innbyggertall:** 115 millioner (est. Juli 2012)**Areal:** 1 964 375 kvadratkilometer**Språk:** Spansk**Religioner:** I all hovedsak romersk katolsk kristendom**MANGLER SYSTEM FOR GLOBAL KOLLEGASTOTTE**

Det finnes i dag ingen global organisasjon som tilbyr kollegastøtte på tvers av land og kontinenter. Det forteller kommunikasjonssjef Nils Mørk i Leger uten grenser. Organisasjonen hans sender ut helsearbeider, også mange psykologer, til kriseområder over hele verden. Men i Mexico arbeider de ikke, siden landet har et nokså velfungerende helsesystem, forteller han.

- Jeg har spurt meg rundt i organisasjonen og blant andre kontakter, men ingen kjenner til noen slik global organisasjon for kollegastøtte, sier Mørk, og konkluderer selv med at det betyr at den sannsynligvis ikke finnes.

Heller ingen andre av fagpersonene eller organisasjonen vi kontaktet kjenner til en slik organisert støttevirksomhet for psykisk helse-arbeidere på tvers av landegrenser. Lederen for kriseteamet i Monterrey, Gerardo Cantu Garza, kan kontaktes direkte på: gcantug@yahoo.com.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 1, 2013, side

TEKST:**Lisbet Jære****FOTO:****Alfredo Durante**